

R O Z S U D O K

V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vlastimila Pavlikovského a členov senátu JUDr. Jeannette Hajdinovej a JUDr. Michala Dzurdzika, PhD., v právnej veci žalobcu: **PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35792752**, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, **zastúpeného spoločnosťou ...**, za ktorú koná ... proti žalovanému: **Slovenská obchodná inšpekcia, ústredný inšpektorát**, so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0572/99/2013 zo dňa 22.9.2015, takto

r o z h o d o l :

Krajský súd v Bratislave žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému sa právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

I. Pribeh administratívneho konania

1. Slovenská obchodná inšpekcia, Inšpektorát so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj (ďalej aj len Inšpektorát SOI) rozhodnutím č. P/0093/01/2013 zo dňa 14.6.2013 uložil žalobcovi pokutu 5.000,- € za porušenie zákazu predávajúcim upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 250/2007 Z.z.) - žalobca v pozícii veriteľa uzatvoril so spotrebiteľom ... zmluvu o revolvingovom úvere č. ..., na základe ktorej mal v zmysle čl. 4.2 Zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFIREAL SLOVAKIA spol. s r.o. (obchodné meno žalobcu do 14.2.2008) spotrebiteľovi automaticky poskytnúť revolving po uhradení 24 splátok pri úvere so splatnosťou 42 a 48 mesiacov (t.j. po 19.7.2009). Žalobca poskytol spotrebiteľovi revolving po uhradení 40 splátok (dňa 23.12.2010) a následne odmietol akceptovať jeho žiadosť o ukončenie zmluvného vzťahu výpoveďou (výpoveď revolvingu) s odvolávkou na čl. 4 Zmluvných podmienok, ktoré však sám porušil, čím spotrebiteľovi uprel právo na ochranu ekonomických záujmov, čím bol porušený § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 250/2007 Z.z. Inšpektorát SOI uviedol, že v čase vyplatenie revolvingu ešte neboli zo strany spotrebiteľa splatené všetky splátky poskytnutého úveru. Následne bola žalobcovi dňa 5.1.2011 a dňa 21.11.2012 doručená žiadosť spotrebiteľa, v ktorej uvádza: „ *Prosím o zrušenie navýšenia úveru* ktorú žalobca

zamietol, pretože podľa jeho názoru spotrebiteľ neuviedol relevantné dôvody s poukazom na čl. 9 Zmluvných dojednaní. Spotrebiteľovi vyplývalo z čl. 4 Zmluvných dojednaní automaticky právo na poskytnutie revolvingu po uhradení 24 splátok, t.j. po 19.7.2009; žalobca mu však revolving poskytol až dňa 23.12.2010. Za uvedené obdobie bol spotrebiteľ v neistote, či má podať žiadosť o výpoveď revolvingu, nakoľko žalobca sám meškal s poskytnutím revolvingu. Spotrebiteľovi nebol známy presný dátum vyplatenia revolvingu, atak nemohol vedieť, kedy je potrebné túto žiadosť podať. Výpoveď revolvingu mohol podať ešte pred jeho samotným vyplatením, ak by bol zo strany žalobcu vopred upozornený na vyplatenie revolvingu. Keďže k poskytnutiu revolvingu došlo až dňa 23.12.2010, kedy do splatenia pôvodného úveru zostávalo len cca 7 mesiacov, poskytnutím revolvingu sa mu obdobie splácania predĺžilo, čím bol umelo predĺžený úverový vzťah klienta. Je logické usudzovať, že spotrebiteľ nemal v tom čase záujem o takéto neskoré navýšenie úveru a prejavil to žiadosťou o zrušenie revolvingu. Neakceptovaním výpovede revolvingu s odvolaním sa na nedodržanie lehoty na jej podanie, pričom táto nemohla byť dodržaná z dôvodov spôsobených samotným žalobcom, jednoznačne došlo k narušeniu ekonomických záujmov spotrebiteľa, ktorý bol nedobrovoľne zadržívaný vo vzťahu, ktorý si nevymienil a nechcel ho po porušení podmienok zmluvy zo strany žalobcu akceptovať. Spotrebiteľ musel nedobrovoľne uhrádzať ďalšie splátky navýšeného úveru apo ich neuhrádzaní bol atakovaný výzvami na vymáhanie dlhu s príslušenstvom. Žalobca ako veriteľ má pri úverovom vzťahu postavenie silnejšej strany, preto je potrebné, aby vystupoval v rámci celého úverového vzťahu s odbornou starostlivosťou. Spotrebiteľovi, ktorý je slabšou stranou, je potrebné poskytnúť zvýšenú ochranu, keďže vzhľadom na zložitú úverovú problematiku dôveruje poskytovateľovi úveru. Pri určení výšky pokuty Inšpektorát SOI zohľadnil objektívnu zodpovednosť žalobcu, charakter a závažnosť zisteného protiprávneho konania - napriek tomu, že žalobca sám porušil ustanovenia zmluvných podmienok a spotrebiteľovi automaticky neposkytol revolving po uhradení 24 splátok pri úvere so splatnosťou 42 a 48 mesiacov, odmietol akceptovať spotrebiteľovu žiadosť o zrušenie takto poskytnutého revolvingu.

2. Žalovaný rozhodnutím č. SK/0572/99/2013 zo dňa 24.2.2014 zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie č. P/0093/01/2013 zo dňa 14.6.2013.
3. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 5S/85/2014-29 zo dňa 23.6.2015 zrušil rozhodnutie žalovaného č. SK/0572/99/2013 zo dňa 24.2.2014 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, že výrok napadnutého rozhodnutia o správnom delikte je neurčitý, nekonkrétny a nezrozumiteľný, pretože je v ňom uvedený čas, miesto aj spôsob spáchanie správneho deliktu. Krajský súd sa však stotožnil s názorom žalobcu, že výška uloženej sankcie v sume 5.000,- € nie je odôvodnená a preskúmateľná. V ďalšom konaní malo byť úlohou žalovaného riadne odôvodniť uloženú pokutu a uviesť správnu úvahu, ako k nej dospel.
4. Žalovaný v ďalšom konaní vydal rozhodnutie č. SK/0572/99/2013 zo dňa 22.9.2015, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie č. P/0093/01/2013 zo dňa 14.6.2013. K námietke žalobcu o nedostatku právomoci žalovaného alebo prvostupňového správneho orgánu posudzovať zrušenie revolvingu uviedol, že nerozhodoval o neplatnosti právneho úkonu podľa § 37 OZ, vychádzal len podporne z úpravy právnych vzťahov spotrebiteľských zmlúv a záväzkového práva v Občianskom zákonníku, ktoré bolo potrebné zohľadniť pre konečný záver

o porušení § 4 ods. 2 písm. b/ v spojení s § 3 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z., nad ktorým SOI uskutočňuje dozor. Nedošlo ani k preklúzii možnosti uloženia sankcie za správny delikt, pretože porušenie zákonnej povinnosti inšpektori zistili pri vykonanej kontrole dňa 28.3.2013 a prvostupňové správne rozhodnutie bolo vydané dňa 13.6.2013, teda v zákonom stanovenej lehote. Pri ukladaní pokuty zohľadnil charakter protiprávneho konania, závažnosť veci, dĺžku trvania protiprávneho stavu a jeho následky, charakter spotrebiteľskej zmluvy, mieru a rozsah, akým žalobca upieral spotrebiteľovi právo na ochranu jeho ekonomických záujmov, pretože spotrebiteľ musel nedobrovoľne uhrádzať ďalšie splátky navýšeného úveru. Spotrebiteľ vystupuje v zmluvnom vzťahu v slabšej pozícii ako poskytovateľ úveru (žalobca) a vyžaduje si zvýšenú ochranu. Spoločenskú nebezpečnosť sankcionovaného konania žalovaný vidí v zneužití dôvery spotrebiteľa a v reálnom poškodení spotrebiteľa, ktorý opakovane žiadal o zrušenie revolvingu, pričom po dobu dvoch rokov bol v tiesni tým, že musel splácať revolving, o ktorý v skutočnosti nemal záujem. Žalobca akceptoval zrušenie revolvingu až dňa 29.11.2012 po opakovaných výzvach spotrebiteľa na jeho zrušenie. Podľa žalovaného došlo k vážnemu zásahu do práv spotrebiteľa vytvorením nerovnováhy vo vzájomných vzťahoch, ktorá spotrebiteľa pri nedodržaní dobromyseľnosti a odbornej starostlivosti zo strany predávajúceho poškodila. Dospel k záveru, že pokuta v sume 5.000,- € je primeraná zisteným skutočnostiam, najmä k dopadu a negatívnym následkom na spotrebiteľa. Zdôraznil, že žalobca ako predávajúci v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z. zodpovedá za porušenie povinnosti objektívne v plnom rozsahu bez ohľadu na zavinenie. Rozhodnutie podpísal vedúci právneho odboru ústredia žalovaného Mgr. ..., ktorý je zároveň zástupcom vedúcej služobného úradu.

II. Žaloba

5. Žalobca sa včas podanou žalobou domáhal preskúmania zákonnosti a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. SK/0572/99/2013 zo dňa 22.9.2015 ako aj prvostupňového rozhodnutia č. P/0093/01/2013 zo dňa 14.6.2013 a vrátenia veci orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietal, že rozhodnutie žalovaného podpísal zástupca vedúcej služobného úradu, no z verejne dostupných informácií a právnych predpisov nevyplýva, že ide o oprávnenú osobu vydávať a podpisovať rozhodnutia vydané v správnom konaní. Táto kompetencia patrí len ústrednému riaditeľovi SOI ako štatutárnemu zástupcovi. Postavenie vedúceho služobného úradu a jeho kompetencie sa vzťahujú výlučne na plnenie povinností a výkon práv v súvislosti s výkonom štátnej služby. Osoba podpísaná na rozhodnutí ako zástupca vedúcej služobného úradu potom mohla konať len vo veciach štátnozamestnaneckého alebo pracovného pomeru podľa § 12 ods. 2 zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Ak nemala voči žalobcovi kompetenciu konať vedúca služobného úradu, potom ju nemohol mať ani jej zástupca, a rozhodnutie podpísala neoprávnená osoba. Uvedená formálna vada spôsobuje nulitu napadnutého rozhodnutia žalovaného.
6. Namietal, že k spáchaniu správneho deliktu nedošlo. Správne orgány upustili od preukázania, či vôbec došlo k výpovedi revolvingu a či boli splnené podmienky na jej právne účinky. Výpoveď revolvingu je upravená v čl. 9.1 zmluvy o revolvingovom úvere a určuje, že sa výpoveď môže podať z akéhokoľvek dôvodu alebo aj bez jeho uvedenia, a to do splatnosti 24. splátky. Podľa jeho názoru výpoveď revolvingu do

- splatnosti 24. splátky nikdy podaná nebola, oprávnene teda nemohol akceptovať výpoveď revolvingu zo strany spotrebiteľa; z jeho strany nejde o bezdôvodné trvanie na označení nejakého podania ako „výpoveď“. V čase, kedy mala byť výpoveď revolvingu podaná, žalobca nebol v žiadnom omeškaní. Správne orgány preto nesprávne posúdili existenciu výpovede revolvingu a aj následné spáchanie správneho deliktu a jeho sankcionovanie.
7. Na druhej strane nepoprel vyplatenie revolvingu spotrebiteľovi s omeškaním, nejde však o správny delikt, ale o civilnú zodpovednosť za porušenie zmluvy, s čím je spojená zákonná sankcia v podobe úrokov z omeškania. Oneskorené vyplatenie revolvingu správne orgány nevyhodnotili ako upieranie práva na ochranu ekonomických záujmov.
8. Žalobca popri námietke nezákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného namieta aj nezákonnosť uloženej sankcie z dôvodu absencie protiprávneho konania a porušenia zákona v časti upravujúcej ukladanie sankcií. Demonstratívny výpočet kritérií na uloženie sankcie v zákone (charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti) umožňujú zohľadniť aj iné okolnosti majúce význam z hľadiska ním posudzovaného porušenia zákona a jeho sankcionovania. **Pri** výške uloženej sankcie neboli zohľadnené všetky okolnosti ani v tom rozsahu, ktorý zodpovedá ich demonštratívne výpočtu v zákone. Namietal, že žalovaný vo svojom prvom rozhodnutí (č. SK/0572/99/2013 zo dňa 24.2.2014) nezohľadnil, že medzi žalobcom a spotrebiteľom došlo k zrušeniu vyplateného revolvingu, no v žalobou napadnutom rozhodnutí (č. SK/0572/99/2013 zo dňa 22.9.2015) ju už zohľadnil, napriek tomu výšku pokuty považoval za primeranú. Z toho teda vyplýva, že uvedená skutočnosť reálne nebola považovaná za dôležitú alebo nebola náležite vyhodnotená. Keďže ide o okolnosť zmierňujúcu jeho údajnú zodpovednosť, potom mal žalovaný sankciu znížiť.
9. Správne orgány nevyhodnotili pri určovaní výšky pokuty ani mieru jeho zavinenia. Kým pri objektívnej zodpovednosti zákon nevyžaduje preukázanie zavinenia a jeho miery, pri ukladaní sankcií ustanovenie § 24 ods. 6 zákona č. 250/2007 Z.z. nevylučuje jeho zohľadnenie pri určovaní výšky pokuty. Z trestnoprávnej úpravy ukladania sankcií a jej subsidiárneho použitia v administratívnom trestaní vyplýva, že zavinenie je podstatnou zložkou určovania výšky trestu (sankcie). Žalovaný ani prvostupňový správny orgán nezohľadnili pri ukladaní sankcie otázku zavinenia. Rozhodnutie žalovaného nie je v časti uloženej sankcie preskúmateľné - odôvodnenie sankcie len jej maximálnou hranicou je arbitrárne.

III. Vyjadrenie žalovaného

10. Žalovaný v písomnom vyjadrení navrhol žalobu zamietnuť. V podrobnostiach odkázal na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia a zdôraznil, že jeho štatutárnym zástupcom je ústredný riaditeľ podľa § 3 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z.z., ktorého v čase neprítomnosti zastupuje Mgr. ..., vedúci právneho odboru, ktorý napadnuté rozhodnutie aj podpísal v rozsahu jeho kompetencie. V tejto súvislosti poukázal na rozhodovaciu prax Krajského súdu v Bratislave vo veci sp. zn. 1 S/I 54/2011 (rozsudok zo dňa 14.11.2013), Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 24S/34/2012 zo dňa

16.1.2015 aj Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžo/13/2014 zo dňa 27.1.2015, ktoré uvedený postup akceptujú.

11. Zdôraznil, že Krajský súd v Bratislave v rozsudku č.k. 5S/85/2014-29 zo dňa 23.6.2015 ako jediný dôvod na zrušenie jeho rozhodnutia č. SK/0572/99/2013 zo dňa 24.2.2014 uviedol neodôvodnenie výšky pokuty a v ostatných bodoch sa stotožnil s jeho právnym názorom. V opätovnom rozhodnutí, ktoré je predmetom preskúmania v tomto konaní, uvedený nedostatok odstránil. Podľa jeho názoru bol v správnom konaní dostatočne zistený skutkový stav.
12. SOI je všeobecným orgánom trhového dozoru vo veciach ochrany spotrebiteľa na vnútornom trhu vo vzťahoch: predávajúci - kupujúci. Svoju právomoc vykonať u žalobcu kontrolu vyvodil z § 20 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. a z § 3 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z.z. Neposudzoval zrušenie revolvingu, ale skutočnosť, že žalobca uprel spotrebiteľovi právo automaticky poskytnúť revolving po uhradení 24 splátok pri úvere so splatnosťou 42 až 48 mesiacov. Žalobca poskytol spotrebiteľovi revolving až po uhradení 40 splátok a následne mu odmietol akceptovať žiadosť o zrušenie revolvingu. Svojvoľným predĺžením revolvingu sa spotrebiteľ dostal do neistoty a zhoršilo sa jeho postavenie v zmluvnom vzťahu. Neakceptovaním výpovede s odvolaním sa na uplynutie lehoty na jej podanie (ktorá nemohla byť z dôvodov spôsobených samotným žalobcom ani dodržaná) došlo k narušeniu ekonomických záujmov spotrebiteľa, ktorý bol nedobrovoľne zadržíavaný vo vzťahu, ktorý si nevymienil a nechcel ho po porušení podmienok zmluvy akceptovať.
13. K námietke žalobcu o nezohľadnení miery zavinenia uviedol, že žalobca zodpovedá za porušenie zákonnej povinnosti objektívne bez ohľadu na zavinenie. Správny orgán má pri určovaní výšky pokuty diskrečnú právomoc; súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť rozhodnutia vydaného na základe povolenej správnej úvahy, ale zameria sa len na to, či správna úvaha nevybočila z medzí a hraníc určených zákonom.
14. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného písomne nevyjadril.

IV. Pojednávanie

15. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný podľa § 491 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení zákona č. 88/2017 Z.z. (ďalej len SSP) v spojení s § 9 ods. 1 SSP a § 246 ods. 1, § 246a ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 30.6.2016 (ďalej len OSP) rozhodol vo veci na pojednávaní dňa 28.3.2018 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil za prítomnosti právneho zástupcu žalobcu a povereného zástupcu žalovaného.

V. Relevantné právne predpisy

16. Podľa § 491 ods. 1, ods. 2 SSP ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (ods. 1). Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona,

nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba (ods. 2).

17. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Pri preskúšaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom SR, najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách § 6 ods. 1 SSP súd preskúma aj administratívne konanie, ktorým sa v zmysle § 3 ods. 1 písm. a/ SSP rozumie postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu administratívneho konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti.
18. Podľa § 1 ods. 1 písm. b/ zákona č. 128/2002 Z.z. tento zákon upravuje pôsobnosť Slovenskej obchodnej inšpekcie pri kontrole vnútorného trhu.
19. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z.z. orgánom kontroly vnútorného trhu je Slovenská obchodná inšpekcia; vo svojej kontrolnej a rozhodovacej činnosti je nezávislá.
20. Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 128/2002 Z.z. kontrolou vnútorného trhu sa zisťuje, či výrobky a služby pri ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, la) najmä či sa predávajú a poskytujú bezpečné, v správnom množstve, miere, hmotnosti a kvalite.
21. Podľa § 19 ods. 1 písm. b/ zákona č. 250/2007 Z.z. orgánmi verejnej správy vo veciach ochrany spotrebiteľa sú orgány dozoru a iné príslušné orgány podľa osobitných predpisov.
22. Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. dozor nad dodržiavaním povinností ustanovených týmto zákonom vykonávajú orgány dozoru. Ak nemožno pôsobnosť orgánu dozom určiť, je na výkon dozoru a kontroly príslušná Slovenská obchodná inšpekcia.
23. Podľa § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 250/2007 Z.z. predávajúci nesmie spotrebiteľovi upierať práva podľa § 3 zákona.
24. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v bežnej kvalite, uplatnenie reklamácie, náhradu škody, vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosť a ekonomických záujmov a na podávanie podnetov a sťažností orgánom dozom a kontroly (ďalej len „orgán dozom“) a obci pri pomšení zákonom priznaných práv spotrebiteľa.
25. Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. za pomšenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozom výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi

alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 pokutu do 66 400 eur; za opakované porušenie povinnosti počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur.

26. Podľa § 24 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. pri určovaní výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.
27. Podľa § 24 ods. 7 zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom do 12.6.2014 pokutu možno uložiť do jedného roku odo dňa, keď orgán dozoru zistil porušenie povinnosti podľa tohto zákona, najneskôr do troch rokov podľa odsekov 1 a 3 a do desiatich rokov podľa odseku 2 odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo.
28. Podľa § 24 ods. 7 zákona č. 250/2007 Z.z. v aktuálnom znení konanie o uložení pokuty možno začať do 12 mesiacov odo dňa, keď orgán dozoru zistil porušenie povinnosti podľa tohto zákona, najneskôr do troch rokov podľa odsekov 1 a 3, a do desiatich rokov podľa odseku 2 odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo. Pokutu možno uložiť najneskôr do štyroch rokov odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo.
29. Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.
30. Podľa § 53 ods. 1 prvá veta OZ spotrebiteľskej zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).
31. Podľa § 12 zákona č. 128/2002 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa použije všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.
32. Podľa § 47 ods. 5 SP v písomnom vyhotovení rozhodnutia sa uvedie aj orgán, ktorý rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia, meno a priezvisko fyzickej osoby a názov právnickej osoby. Rozhodnutie musí mať úradnú pečiatku a podpis s uvedením mena, priezviska a funkcie oprávnenej osoby. Ak sa rozhodnutie vyhotovuje v elektronickej podobe podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci, neobsahuje úradnú pečiatku a podpis, aleje správnym orgánom autorizované podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci. Osobitné právne predpisy môžu ustanoviť ďalšie náležitosti rozhodnutia.

VI. Posúdenie vecí krajským súdom

33. Úlohou správneho súdu v prejednávanej veci bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného č. SK/0572/99/2013 zo dňa 22.9.2015, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Inšpektorátu SOI č. P/0093/01/2013 zo dňa 14.6.2013 a napadnuté prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Ide o vec správneho trestania, kedy bola žalobcovi uložená pokuta 5.000,- € za porušenie zákazu predávajúcim upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3 zákona č. 250/2007 Z.z.
34. Z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napríklad rozsudok vo veci Lauko proti Slovenskej republike z 2.9.1998, č. sťažnosti 26138/95; vo veci ... proti SRN z 21.2.1984, číslo sťažnosti 8544/79; vo veci ... proti Slovenskej republike zo 16.11.2004, č. sťažnosti 53371/99, atď.) vyplýva, že priestupky a správne

delikty sú vecami trestného charakteru. Pre posúdenie otázky, či sa na účely Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách (publikovaný pod č. 209/1992 Zb.) protiprávne konanie kvalifikuje ako trestné, sú dôležité nasledovné kritériá: a/ či text právnej normy definujúci protiprávne konanie patrí alebo nepatrí v právnom systéme príslušného štátu do trestného práva, b/ či povaha protiprávneho konania, c/ povaha a stupeň prísnosti sankcie, ktorej uloženie hrozí príslušnej osobe. Význam vnútroštátnej kvalifikácie protiprávneho konania na trestné a správne delikty je iba relatívny. Faktormi väčšieho významu sú povaha protiprávneho konania a povaha a stupeň prísnosti sankcie, ktorá hrozí príslušnej osobe. Povaha protiprávneho konania a povaha a stupeň prísnosti sankcie, ktorej uloženie hrozí, sú alternatívne a nie kumulatívne: na to, aby sa článok 6 Dohovoru aplikoval z dôvodu slov „trestné obvinenie“ stačí, aby predmetné protiprávne konanie bolo vo svojej podstate „trestné“ z pohľadu Dohovoru alebo aby zodpovednej osobe mohla byť uložená sankcia, ktorá pre svoju povahu a stupeň prísnosti patrí vo všeobecnosti do „trestnej“ sféry. Na základe toho konanie o správnom delikte zahŕňa rozhodovanie o „trestnom obvinení“ a preto sa naň vzťahuje článok 6 Dohovoru.

35. Na zachovanie lehôt na ukladanie sankcií a zánik deliktuálnej zodpovednosti podľa § 24 ods. 7 zákona č. 250/2007 Z.z. nestačí len v rámci nich vydať prvostupňové rozhodnutie, ale je nevyhnutné, aby toto najneskôr v posledný deň uvedených lehôt nadobudlo aj právoplatnosť. Za uloženie sankcie za správny delikt možno považovať len také rozhodnutie, ktoré je už v zásade konečné a ktorým bola právoplatne uložená povinnosť plniť. Až právoplatnosťou takéhoto rozhodnutia bola priamo dotknutá právna sféra povinného subjektu (napríklad rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo/147/2008 zo dňa 12.3.2009, sp. zn. 2Sžp/19/2012 zo dňa 31.7.2013, R 11/2004). Podľa § 24 ods. 7 zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom do 12.6.2014 (v čase začatia administratívneho konania) pokutu bolo možné uložiť do jedného roka odo dňa, keď orgán dozoru zistil porušenie povinnosti podľa tohto zákona. V predmetnej veci sa inšpektori SOI dozvedeli o protiprávnom konaní žalobcu pri vykonanej kontrole dňa 28.3.2013 a pokutu bolo možné uložiť do 28.3.2014. Druhostupňové rozhodnutie žalovaného bolo vydané dňa 24.2.2014 (teda po 10 mesiacoch a 27 dňoch), to však bolo zrušené rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/85/2014- 29 zo dňa 23.6.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.9.2015. Krajský súd v Bratislave vrátil žalovanému administratívny spis dňa 20.8.2015 a následne žalovaný vydal rozhodnutie č. SK/057299/2013 zo dňa 22.9.2015 (ktoré je predmetom preskúmania v predmetnej veci), teda po jednom mesiaci a dvoch dňoch od vrátenia administratívneho spisu. Z hľadiska celkovej doby konania žalovaný rozhodol do 11 mesiacov a 29 dní, od kedy sa dozvedel o porušení zákonnej povinnosti žalobcom, teda v zákonnej prekluzívnej dobe. Treba mať na pamäti, že počas súdneho preskúmovacieho konania doba na uloženie sankcie a zánik deliktuálnej zodpovednosti neplynula (§ 246d OSP, § 71 ods. 1 SSP). V predmetnej veci teda nedošlo k prekludovaniu práva správnych orgánov začať konanie o uložení sankcie, ani uložiť sankciu za zistené protiprávne konanie žalobcu.
36. Žalobca (v tom čase s obchodným menom PROFIREAL Slovakia spol. s r.o.) poskytol spotrebiteľovi ... spotrebiteľský úver v sume 30.000,- Sk so splatnosťou k 19.dňu v mesiaci (spolu 48 splátok) na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. ... zo dňa 2.7.2007. Spotrebiteľovi mal v zmysle čl. 4.2 zmluvných dojednaní automaticky poskytnúť revolving po uhradení 24 splátok, t.j. po 19.7.2009. Žalobca však spotrebiteľovi poskytol revolving až po uhradení 40

splátok dňa 23.12.2010 bez bližšieho odôvodnenia. ... dňa 3.1.2011 písomne požiadal žalobcu o zrušenie navýšenia úveru a priložil potvrdenie o príkaze na úhradu zo dňa 31.12.2010 na sumu 457,75 €. Spotrebiteľ ... ďalšou žiadosťou zo dňa 9.11.2012 opäť požiadal žalobcu o storno revolvingu a uviedol, že revolving mu vrátil už dňa 3.1.2011. Žalobca reagoval na opakovanú žiadosť listom zo dňa 29.11.2012 tým, že nedošlo k výpovedi revolvingu v zmysle zmluvných podmienok a storno podlieha individuálnemu posúdeniu žalobcom; zároveň spotrebiteľovi oznámil, že finančné prostriedky, ktoré poukázal dňa 3.1.2011 na účet žalobcu, boli pripárané k neuhradeným splátkam na jeho úvere - išlo o zaplatenie časti splátok pred termínom splatnosti.

37. Žalobca odmietol akceptovať spotrebiteľovu žiadosť o ukončenie zmluvného vzťahu výpoveďou (výpoveď revolvingu) s odvolávkou na čl. 4 Zmluvných podmienok, ktoré však sám porušil tým, že spotrebiteľovi neposkytol automaticky revolvingový úver po splatení 24 splátok (19.7.2009), ale až po splatení 40 splátok (23.12.2010), a to bez akéhokoľvek vysvetlenia adresovaného spotrebiteľovi. Podľa názoru súdu už z prvej žiadosti spotrebiteľa ... zo dňa 3.1.2011 o zrušenie navýšeného revolvingu bolo nepochybné a zrozumiteľné, čoho sa spotrebiteľ domáha - zrušenia revolvingu, ktorý mu bol poskytnutý dňa 23.12.2010. Nezaujem spotrebiteľa prijať poskytnutý revolving preukazuje aj jeho vrátenie žalobcovi dňa 3.1.2011. Žalobca však tieto finančné prostriedky bez akéhokoľvek zdôvodnenia použil na splátku úveru pred termínom splatnosti splátok. Žalobca si bol podľa názoru správneho súdu vedomý toho, že spotrebiteľ žiada o zrušenie (storno) poskytnutého revolvingu, najmä z dôvodu jeho okamžitého vrátenia, no nereagoval naň spôsobom určeným v zmluvných dojednaniach najmä s prihliadnutím na to, že sám znemožnil spotrebiteľovi včas požiadať o zrušenie revolvingu, keďže v čase, keď tak mohol podľa zmluvných dojednaní urobiť, mu žalobca ešte žiaden revolving neposkytol a teda ani nebolo možné o jeho zrušenie požiadať (nemožno žiadať o zrušenie niečoho, čo v danom čase ešte neexistuje). Žalobca by mohol argumentovať oneskoreným požiadanim o zrušenie revolvingu len v tom prípade, keby sám postupoval v zmysle čl. 4.2 zmluvných dojednaní a poskytol by spotrebiteľovi revolving včas do splatnosti 20. splátky; v tom prípade by bol spotrebiteľ oprávnený požiadať o zrušenie revolvingu do splatnosti 24. splátky podľa čl. 9 zmluvných dojednaní; táto časová postupnosť pri poskytnutí revolvingu a žiadosti o jeho zrušenie má logický sled. V predmetnej veci však, ako už bolo uvedené, žalobca poskytol spotrebiteľovi revolving až po splatnosti 40. splátky a v takom prípade už spotrebiteľ reálne nemohol požiadať o zrušenie revolvingu do splatnosti 24. splátky. Správne orgány dospeli správne k záveru, že žalobca uvedeným postupom spotrebiteľovi uprel právo na ochranu ekonomických záujmov, čím porušil § 4 ods. 2 písm. b/ a § 3 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. a naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z., pretože spotrebiteľ ním bol nútený splácať revolvingový úver, o ktorého poskytnutie nemal záujem. Správne orgány dôvodne vyvodili voči žalobcovi zodpovednosť za spáchanie správneho deliktu.
38. Prvostupňový správny orgán aj žalovaný správne aplikovali ustanovenia Občianskeho zákonníka na predmetnú vec - § 52 ods. 1 a § 53 ods. 1 a charakterizovali vzťah medzi žalobcom a ... ako spotrebiteľský. Správne orgány náležite zistili skutkový stav veci, o čom svedčí aj obsah administratívneho spisu a vykonané dokazovanie, ku ktorým mal žalobca možnosť podať vyjadrenie ešte pred rozhodnutím správneho orgánu vo veci samej.

39. Podľa Odporúčania výboru ministrov Rady Európy č. R (91)1 o správnych sankciách sa v konaní o správnych deliktov primerane použijú zásady trestného sankcionovania. Primeranosť neznamena doslovnosť, ale vhodnosť, vyhovujúcu požiadavkám, spĺňajúcu požiadavky, hodiac sa do nejakého prostredia alebo okolností (Krátky slovník slovenského jazyka. Red. J. Kačala - M. Pisárčiková - M. Považaj. 4. dopl. a upr. vyd. Bratislava: Veda 2003. ISBN 80-224-0750-X; Synonymický slovník slovenčiny. Red. M. Pisárčiková. 3. nezm. vyd. Bratislava: Veda 2004. ISBN 80-224-0801-8). Preto ak sa v oblasti správnych deliktov posudzuje spáchanie správneho deliktu bez ohľadu na zavinenie subjektu, ktorý porušil zákonnú povinnosť a ukladá sa mu sankcia za správny delikt, nemožno zavinenie zohľadniť ani pri ukladaní sankcie za správny delikt, pretože by sa to priečilo zmyslu samotných správnych deliktov. Zavinenie sa teda neskúma, relevantná je len existencia protiprávneho stavu. Liberačné dôvody, pri preukázaní ktorých dochádza k redukcii, prípadne k zániku zodpovednosti za správny delikt, ktoré sa uplatnia vo výške sankcie alebo upustenia od jej uloženia, musia byť zakotvené vo všeobecnej rovine priamo v zákone, podľa ktorého sa uskutočňuje potrestanie za správny delikt správnym orgánom (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžf/l 11/2013 zo dňa 29.1.2015 publikovaný v Zbierke rozhodnutí súdov a stanovísk Najvyššieho súdu SR pod č. R 99/2015). Zohľadnenie zavinenia ako aspektu na ukladanie sankcie za správny delikt zákonodarca v § 24 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. neurčil, tomuto záveru neodporuje ani demonštratívny výpočet kritérií na určenie výšky sankcie. Tento záver vyplýva priamo z charakteru správneho deliktu, u ktorého nie je podstatné zavinenie na vyvodenie zodpovednosti za jeho spáchanie; inými slovami, skúmanie zavinenia nie je pri správnych deliktov na mieste, keďže subjektívna stránka konania je typická pre fyzické osoby (a priestupky nimi spáchané) a nie pre právnické osoby. Správne orgány oboch stupňov preto postupovali správne, keď pri určovaní výšky sankcie nezohľadnili aj zavinenie žalobcu ako subjektívnu stránku konania, ktorá je typická pre konanie fyzickej osoby (o čo v prípade žalobcu nejde, keďže je právnickou osobou). Skúmanie zavinenia pri určovaní druhu a výmery trestov v prípade trestnej zodpovednosti právnických osôb neurčuje ani zákon č. 91/2016 Z.z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý možno na základe analógie legis primerane použiť aj na oblasť sankcionovania právnických osôb za spáchanie správnych deliktov v súvislosti so zásadami ukladaní trestov.
40. Správny súd považuje odôvodnenie napadnutého rozhodnutia žalovaného v časti uloženej sankcie za zrozumiteľné a podrobné. Pri ukladaní pokuty žalovaný zohľadnil charakter protiprávneho konania, závažnosť veci, dĺžku trvania protiprávneho stavu a jeho následky, charakter spotrebiteľskej zmluvy, mieru a rozsah, akým žalobca upieral spotrebiteľovi právo na ochranu jeho ekonomických záujmov. Pokuta v sume 5.000,- € je primeraná zisteným skutočnostiam, najmä k dopadu a negatívnym následkom pre spotrebiteľa a je uložená v dolnej hranici zákonnej sadzby (0,- € až 66.400,- €). Žalovaný argumentačne vyhovel požiadavkám na odôvodnenie použitej správnej úvahy, ktorá zodpovedá zákonným limitom vyjadreným v § 24 ods. 1, ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., preto správny súd nemal dôvod ju meniť.
41. K námietke žalobcu o tom, že rozhodnutie žalovaného podpísala neoprávnená osoba správny súd poukazuje na § 46 SP, v zmysle ktorého rozhodnutie musí byť okrem iného vydané orgánom na to príslušným a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Z § 47 ods. 5 SP okrem iného vyplýva, že v písomnom vyhotovení rozhodnutia sa uvedie orgán, ktorý rozhodnutie vydal, pričom rozhodnutie musí mať úradnú pečiatku a podpis s uvedením mena, priezviska a funkcie oprávnenej osoby. Napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo nesporne vydané príslušným orgánom a obsahuje predpísané náležitosti (§ 47 SP), t. j. aj náležitosti stanovené v § 47 ods. 5 SP. Z vyjadrenia žalovaného vyplýva, že v čase neprítomnosti ústredného riaditeľa žalovaného, ktorý je v zmysle § 3 ods. 3 zák. č. 128/2002 Z.z. štatutárnym orgánom SOI, ho zastupuje vedúci právneho odboru ústredného inšpektorátu SOI Mgr. Skutočnosť, že Mgr. ... súčasne zastupuje aj vedúceho služobného úradu, napokon vyplýva aj z písomného vyhotovenia napadnutého rozhodnutia žalovaného a v tomto kontexte je bez právneho významu, pretože pre vec je rozhodujúce, že ako vedúci právneho odboru zastupuje ústredného riaditeľa SOI oprávneného podpísať rozhodnutie ako štatutárny zástupca SOI. Z uvedeného je preto možné vyvodiť, že napadnuté rozhodnutie žalovaného obsahujúce označenie správneho orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, je opatrené okrúhlou úradnou pečaťou žalovaného, podpisom s uvedením mena, priezviska a funkcie oprávnenej osoby. K rovnakému záveru dospel aj Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 5Sžo/13/2014 zo dňa 27.1.2015, Krajský súd v Bratislave sp. zn. 1 S/l 54/2011 zo dňa 14.11.2013 aj Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 24S/34/2012 zo dňa 16.1.2015. Možno teda konštatovať, že ide o ustálenú súdnu prax súdov v SR v nazeraní na podpísanie rozhodnutia žalovaného riadnym zástupcom štatutárneho orgánu správneho orgánu, ktoré bez ďalšieho nespôsobuje nezákonnosť rozhodnutia.

42. Sumarizujúc správny súd uvádza, že žalovaný riadne zistil skutkový stav vo veci, doplnil dokazovanie listinnými dôkazmi, s ktorými bol žalobca oboznámený, a správne právne vec posúdil aj s použitím judikatúry Najvyššieho súdu SR. Na základe uvedených skutočností a citovaných právnych predpisov správny súd zamietol žalobu žalobcu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP.

43.0 náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 168 SSP a úspešnému žalovanému nepriznal náhradu trov konania, pretože nezistil dôvody, na základe ktorých by bolo možné spravodlivo od žalobcu požadovať ich náhradu. Okrem toho, žalovanému nevznikli ani trovy právneho zastúpenia a disponuje zamestnancami s právnickým vzdelaním, ktorí za neho na súde konajú (tak ako aj v predmetnej právnej veci).

44. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote 30 dní od jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia

(sťažostný návrh). Sťažostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (písm. a/); ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ (písm. b/); je žalovaným Centrum právnej pomoci (písm. c/).

V Bratislave dňa 28.marca 2018

JUDr. Vlastimil Pavlikovský	JUDr. Jeannette Hajdinová	JUDr. Michal Dzurdzík, PhD.
predseda senátu	členka senátu	člen senátu

Za správnosť vyhotovenia:

...